Publicació del Casal Independentista de Sants *Jaume Compte*

Nº 23 / Març del 2002 / IV època

EL CASAL CREIX

i estrena local !

Editorial

Premià, 31

Després de 12 anys de viure a Demòstenes, 9, el Casal canvia de casa. I és que l'any passat vam arribar a la conclusió que el local antic no oferia les condicions idònies per poder treballar amb comoditat (era massa vell, la seva distribució feia que no poguéssim aprofitar tots els metres quadrats que oferia, estava allunyat del centre neuràlgic de la Vila, etc.)

Un cop decidit que volíem fer un canvi de local, ens vam posar les piles i molt poc després ja havíem trobat l'espai on hem desembarcat i que serà casa nostra almenys durant 12 anys més, on ja hem traslladat tots els patracols, hem acabat de fer la instal·lació elèctrica, hem construït un cobert al pati i hem fet una barra a la sala d'entrada. Ara estem acabant de pintar parets, portes i finestres.

El nou local del Casal està situat a PREMIÀ, 31. Sí, aquesta és l'adreça que us heu d'apuntar. Aquesta és l'adreça que heu de tenir al cap, que heu de memoritzar, que heu de tenir ben present, perquè, com Demòstenes, 9, serà un lloc important dins la vida associativa de la Vila de Sants.

Perquè des de Premià, 31 se seguirà donant suport a totes les iniciatives encaminades a la unitat de l'independentisme d'esquerres, col·laborant amb les altres entitats i associacions de Sants per construir un teixit associatiu ampli i fort, es continuarà treballant per impulsar i consolidar la Coordinadora de Casals, la CAL... I, indefugiblement, Premià, 31 també serà aquell espai de la Vila des del qual es muntaran les tradicionals calçotades populars de cada mes de març a la plaça de Sants, des d'on el 10 de setembre s'organitzarà un acte en commemoració de l'11-S (el nostre, és clar) i des d'on s'editarà una publicació periòdica (de periodicitat no gaire regular, tot s'ha de dir) anomenada Insurgent.

El Casal ha canviat de local, però, com la gallineta, continua tenint les mateixes idees d'abans; amb més força, encara, més il·lusió, més embranzida...Sobretot ara, que ja hem sobrepassat els 100 socis!

I per això, Premià, 31 representarà un espai des d'on sortiran iniciatives encaminades a normalitzar l'ús social de la nostra llengua, des d'on es lluitarà per la independència dels Països Catalans, des d'on es denunciaran els abusos dels estats espanyol i francès a la nostra nació. Un lloc que projectarà il·lusió i esperança en la construcció d'una societat socialment justa, des del qual es combatrà la prepotència dels estats capitalistes i la seva globalització, des d'on s'organitzaran actes, xerrades, mobilitzacions... en contra de la precarietat laboral, el sexisme, la xenofòbia, la repressió policial, l'homofòbia, l'espanyolisme, el feixisme... Un punt que no defallirà en la solidaritat internacional amb altres pobles ocupats, ni en la solidaritat amb aquelles persones que han patit i/o pateixen la repressió dels estats policials, que no dubtarà a donar suport a les lluites veïnals, ecologistes, sindicals, del moviment okupa...

Ja ho veieu, el Casal de sempre estrena local nou.

Edita
Casal Independentista de Sants
Jaume Compte
C/ Demóstenes 9 baixos 08028
Sants

Dipòsit legal
B-71770-91

L'Insurgent no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles que hi apareixen, i la seva opinió es veurà reflectida en l'editorial.

Visita'ns a Internet:
www.llibertat.com\jcompte correu -e:
jcompte@llibertat.com

PER NORMALITZAR EL CATALÀ
TRENQUEM EL SILENCI

Com cada any, des de la CAL es va organitzar el Correllengua a la nostra Vila. Va ser una diada reivindicativa, on a més del Correllengua es va organitzar la Segona Festa per la Llengua. L'objectiu de la diada del 6 d'octubre segons la CAL era fer arribar a tota la gent de la Vila, des de la canalla fins als més grans, la importància de fer servir la nostra llengua a tot arreu. És el que anomenem l'ús social del català, o la normalització de la nostra llengua.

Tot sovint, parlant entre els i les nostres veïnes, ens adonem que hi ha força gent que creu que el català està normalitzat; et diuen "ara ja no està prohibit com abans, i a més a les escoles t'ensenyen la llengua, i fins i tot tenim dos canals de televisió en català, què més volem?"

Davant d'aquests fets, hem de conscienciar la nostra societat i explicar-li que això no és veritat, que viuen amb els ulls tancats i que a les orelles hi porten taps. Els hem de dir que és cert que el català no està prohibit al Principat, però mireu què passa al País Valencià, on s'inventen una llengua, o els percentatges de catalanoparlants al nord de Catalunya; no hi està prohibit, però intenteu parlar o escriure en català dins dels estaments oficials de l'estat. Quan dineu, per exemple, observeu l'ampolla de vi i mireu en quin idioma està etiquetada i recordeu que avui encara "hablar catalán es un derecho, pero hablar español es una obligación". Però no us quedeu només amb això, aneu a l'escola, escolteu els vostres fills i filles, que són catalanoparlants, amb quin idioma parlen, discuteixen o juguen amb els i les seves companyes. O bé enceneu la tele, fixeu-vos en els percentatges d'entrevistes en català i en castellà, i si teniu una mica de memòria recordeu que quan va començar TV-3 sempre es parlava d'estat espanyol, i ara només hi sentiu Espanya.

Aquests exemples dibuixen clarament, no la normalització de la nostra llengua, sinó la normalització del castellà al nostre poble. I no serveix allò que alguns polítics diuen que el bilingüisme és la normalització del nostre país i la llibertat dels ciutadans catalans a expressar-se. Això és mentida, una fal·làcia, mai es poden posar al mateix nivell dues llengües quan una --clarament el castellà-- està totalment normalitzada, és forta i la parlen centenars de milions de persones i l'altra --el català--, que haurien de parlar habitualment onze milions de persones, té cada dia que passa un ús social menor.

És per tot això que no hem de parar de fer activitats reivindicatives per a l'ús social de la llengua, i no podem oblidar que en un món globalitzat econòmicament, socialment i culturalment, tenim les de perdre. És per això que si volem normalitzar el nostre país i la nostra llengua, la lluita anticapitalista és fonamental. I és per això que hem de denunciar els còmplices d'aquesta anormalització, o normalització del castellà a casa nostra també.

En l'època de Franco varen ser els burgesos els que s'oblidaven de parlar en català. Ara els que la maltracten per un plat de llenties són els seus representants a la Generalitat. I atenció amb aquells partits que per agafar quotes de poder --és a dir poltrones-- estan pactant amb aquests o amb partits espanyolistes.

Què ha fet l'Ajuntament de Barcelona per l'ús social del català des de les últimes municipals? Qui hi ha a l'equip de govern de l'Ajuntament? La lluita per la llengua és una lluita de tots i totes, de l'estudiant, de la treballadora, de l'aturat, de l'immigrant... Ho hem de fer nosaltres, no deixem que ens enganyin aquells que pacten o negocien amb l'enemic o amb els que volen arribar al poder per negociar; no ho dubteu, faran el mateix, potser no per falta de voluntat, sinó per falta de poder real per negociar. Per negociar has de poder parlar de tu a tu, amb el mateix poder, i ara per ara, per desgràcia, els catalans i les catalanes estem molt per sota d'aquesta possibilitat davant de dos estats com l'espanyol i el francès. Els pactes a les institucions no reflecteixen mai la unitat del poble, o tenim un poder real de base, és a dir, de les classes populars per forçar una negociació, que sempre serà a la baixa, o forcem un trencament, una ruptura. Vam tenir aquesta oportunitat després de la dictadura de Franco, però els partits catalans, sense excepció, van tornar a vendre el poble català a canvi d'una transició "tranquil·la" que ens ha portat a la situació actual. És per això que penso que la nostra llengua l'hem de defensar tots i totes els que lluitem per sobreviure dia a dia dins d'aquest sistema capitalista i que volem un món no més just sinó únicament just. Si no és així, serem nosaltres els que perdrem la nostra llengua, i ells els que guanyaran el plat de llenties que ens hauran robat.

Gerard Fernández (membre del Casal)

FESTA PER LA LLENGUA A LA VILA DE SANTS

El dia 6 d'octubre passat, emmarcat en el Correllengua 2001, la CAL de Sants, Hostafrancs i la Bordeta va celebrar a la Vila la Segona Festa per la Llengua.

Al matí, a la plaça Osca, es van organitzar tallers per a la canalla, amb diables, agrupaments i altres entitats de la Vila. A la tarda, després de gaudir d'un dinar popular, es va iniciar el Correllengua pròpiament dit.

Sortint de la mateixa plaça, la cercavila va recórrer la Vila, passant per Consell de Cent, la seu del districte, carretera de Sants, plaça de Sants i Sant Antoni, per finalitzar novament a la plaça Osca.

Hi vam participar unes 300 persones, amb la col·laboració dels Diables de Sants, el Grup de danses populars del País Valencià i els Geganters de Sants. Un cop es va arribar a la plaça Osca, cadascuna de les entitats que participaven en el Correllengua van fer una actuació que ens van portar a la clausura dels actes amb la llegida del manifest.

A la nit, prop de 1.000 persones es van aplegar a les Cotxeres per gaudir del concert, en què van actuar Dr. Calypso i Inadaptats entre d'altres.

En total, prop de 1.500 persones van participar tant en la Festa per la Llengua com en la cercavila. Els nostres objectius és van complir. Volem agrair a tota aquella gent que de forma desinteressada va ajudar a fer possibles aquests actes, a tota la gent del barri, i especialment als Diables de Sants, l'Arran i el Casal Independentista de Sants "Jaume Compte".

Amb vista a l'any vinent, ja comencem a tenir propostes, com per exemple fer xerrades als instituts, actes polítics, etc. Si teniu cap idea, no dubteu a compartir-la amb nosaltres.

CAL de Sants, Hostafrancs i la Bordeta

CORRELLENGUA 2001

Gairebé cap comarca es va quedar sense el pas del Correllengua 2001. Milers de persones es van mobilitzar per reivindicar la total normalització del català en tots els àmbits i el seu ple reconeixement com a idioma propi dels Països Catalans, la qual cosa es tradueix en l'oficialitat única de la nostra llengua.

La Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana, CAL, organitza cada any aquest acte conjuntament amb ACPV, la Federació d'Entitats de la Catalunya Nord, el Centre cultural català d'Andorra, Obra Cultural Balear i Joves per la Llengua de Mallorca i els casals Jaume I de la Franja. La cloenda del pas de flama per la llengua pels pobles de la nació es va fer, com l'any anterior, a Perpinyà, amb l'assistència de més de 4.000 persones.

LA NOVA BURXA

Benvolgut lector, col·lega, camarada, company, aquí et presentem la nova burxa, un periòdic de comunicació popular fet a Sants, per Sants, però amb vocació universal. Ens interessa a més a més d'allò que passa als nostres carrers, el que passa als carrers del voltant dels nostres barris: a les Corts, al Poble-sec, a la Marina, però també a Cornellà, a Santa Coloma, a Torà o a Figueres.

Sabeu tan bé com nosaltres que la criminalització mediàtica que estem vivint els moviments socials és una cara més de la batalla polièdrica envers el pensament únic. Una batalla en què ens juguem mil milions d'anys d'evolució ètica. Una batalla d'abast mundial en què no estem sols. Milers de grups i moviments d'arreu del món es mouen amb nosaltres.

Aquesta batalla no la guanyarem en cap front de guerra. D'això, de les guerres, els nostres enemics en saben un tou. Són els hereus de totes les guerres del món. Nosaltres la guanyarem, la batalla, als carrers, als barris, als pobles o a les ciutats. Aportant sentit comú i raó, teixit social, participació entre iguals, honradesa i transparència, allà on altres vessen maniobres de palau, estratègies partidistes o interessos personals.

És aquí on té sentit aquesta publicació periòdica de comunicació popular, com a eina de comunicació i coordinació de les lluites populars als barris. Lluites que no solen sortir a la premsa del poder o que hi surten

Com és la nova Burxa

Opinió

En aquest espai hi opinarem des de l'equip de redacció de la Burxa -----a l'editorial--, passant per persones especialitzades en diferents temes que ens donaran noves eines per reflexionar, fins a vosaltres mateixes, lectors i lectores, que ens podeu enviar cartes explicant allò que més us inquieti, amoïni o simplement us vingui de gust compartir. Ens agradaria convertir-lo en un racó protegit de la uniformitat, d'idees preconcebudes i d'opinions creades o mediatitzades, a què tant estem acostumades. Un racó reservat al pensament crític, a la denúncia social i, sobretot, on poder parlar sense pèls a la llengua.

Sants

Mes rere mes, farem un recorregut pels carrers del nostre barri recollint des dels esdeveniments més esperançadors fins als més amargs. D'una banda, ens volem fer ressò de les reivindicacions del veïnat, de les mobilitzacions de la gent jove i no tan jove, de la "mala maror" que hi pugui haver pel districte i, en general, dels problemes i injustícies que la gent ens faci saber. I de l'altra, també volem mostrar la incansable activitat que es genera des de l'àmbit associatiu, combatiu i anticapitalista. L'objectiu és reflectir la realitat d'un barri que se'ns ven com a cívic i modern però que també té una altra cara: l'especulació, la cultura mercantilitzada, l'oblit institucional de les qüestions socials, les feines precàries i mal pagades que ens ofereixen les botigues de la carretera de Sants, la negació d'espais per a joves, els desallotjaments, la invasió de McDonalds i Zaras en detriment del petit comerç, la comunicació popular convertida en publireportatges... i un llarg etcètera.

Us informarem, en la mesura que ens sigui possible, sobre aquest llarg llistat de fets que ens envolten, i anal-

LA NOVA BURXA

sovint desdibuixades. Volem que la Burxa s'arrengleri com un arma més de l'arsenal dels pobles.

Una història de tres anys i XX números de la Burxa avalen el que diem. Ara, després d'un procés de refundació que pretén obrir la publicació a més gent i a més col·lectius, en volem reforçar l'estètica i la distribució alhora que en volem reforçar el compromís. Un compromís dissident amb el poder.

Enfront hi tenim governs i multinacionals, policia i mitjans de comunicació, organitzacions internacionals i partits polítics. Al nostre costat, la gent. Milions de persones que patim el malgovern dels altres, la usurpació de la participació i de la sobirania, la negació del dret a discrepar, la negació del dret d'insurrecció, la negació de drets naturals, com els de treball, vivenda o sobirania, trepitjats pels drets de propietat, d'enriquiment o de conquesta.

Ens reclamem hereus dels enragés i dels comunards de París, dels mariners de Krondstat, de les milícies que van acompanyar Macià a la frontera, dels espartaquistes i dels socialistes utòpics, dels llibertaris del 36, dels moviments autònoms italians i grecs, dels maquis, dels sandinistes i dels zapatistes. En definitiva de tots aquells perdedors de la història que van decidir apostar per un món millor.

No ens enganyem. Veient qui tenim davant no és fàcil que guanyem la batalla. Però, si més no, val la pena intentar-ho.

itzarem les seves conseqüències i fins i tot mostrarem la nostra opinió. Desitgem, però, que no tot siguin males notícies i que també us puguem parlar de com el veïnat planta cara a tant de problema i construeix alternatives.

Parèntesi

Aquí et volem donar un respir. Després de tanta informació ara toca un espai per a l'humor, els passatemps, els refranys populars, fotografies inèdites, curiositats històriques, ressenyes de llibres i textos satírics. En fi, un calaix de sastre des d'on volem continuar contrainformant i on caben tota mena de propostes. Això sí, que tinguin poca lletra!

Arreu

Utilitzant el butlletí mural que es publica cada setmana, el Contra-infos, us volem apropar a notícies que passen arreu del món i que, per diversos motius, tenen poca cobertura als mitjans oficials. En aquesta secció hi volem incloure un nou apartat anomenat Què està passant al món? Volem emprendre un llarg viatge, fent parades a diferents països dels quals us farem una petita però profunda radiografia. L'objectiu és esbrinar com s'hi relaciona la gent: qui mana, qui treballa i per a qui, qui viu i qui malviu, i, per damunt de tot, com s'ho fan per lluitar contra tanta desigualtat (hipòtesi que donem per descomptada ja que tenim prou proves que mostren la universalitat de les injustícies).

En moviment

Aquest és l'espai dedicat a la gent i a les entitats que d'una manera o altra lluiten per transformar el nostre barri. Així doncs, aquest apartat inclourà entrevistes, reportatges o reculls d'experiències de persones i col·lectius, històrics o actuals, que han tirat endavant projectes de lluita social. Des de les dones del 36 fins al moviment d'okupació, passant per la plataforma cívica per un 12 d'octubre en llibertat o el Centre Social de Sants, un ventall molt divers de gent que té moltes coses per explicar-nos.

Agenda

Espai amb què es tanca cada edició i que fa un inventari de reunions, actes, manifestacions, festes, etc.

DESALLOTJAMENT MÚLTIPLE A SANTS

La història de la masia coneguda com a Mala Herba comença el 1830, any que va ser construïda, i s'acaba el 14 de novembre del 2001, amb el desallotjament del que s'havia convertit en mas okupat des del juliol del 1999, després de molts anys d'abandonament.

La Mala Herba era un dels pocs edificis del segle XIX que es conserven que il·lustren la memòria històrica i social del barri. Aquesta masia, situada al carrer Sugranyes, ens recorda que aquesta zona havia estat un indret ple de camps i boscos, on la gent es guanyava la vida treballant la terra. Malgrat la importància d'aquest edifici i tot i la significació històrica que té, no hi ha cap impediment legal perquè sigui enderrocat, ja que no està inclòs dins del registre de patrimoni històric de l'Ajuntament de Barcelona. Això permet que l'actual empresa propietària de la masia, la immobiliària MCA 1992, SL., pugui reemplaçar el patrimoni històric del barri per un bloc de pisos i obtenir així elevats beneficis.

Abans del 14 de novembre, la Mala Herba ja tenia una data per ser desallotjada. Aquell dia (30 d'octubre) hi va haver un esmorzar en solidaritat amb la gent que okupava la casa. La policia, però, en no disposar de prou efectius per fer fora el grup de concentrades davant de la casa i les habitants del mas, atrinxerades a l'interior, va comunicar al jutge que aquell matí no aniria al carrer Sugranyes. Cal recordar que aquells dies es passejava per Barcelona l'expresident dels Estats Units Bill Clinton; se suposa que aquesta va ser la raó de la manca d'efectius policials. Tot i que el desallotjament no es va produir, a la tarda hi va haver una manifestació que va transcórrer per la carretera de Sants, des de la plaça de Sants fins a la seu del districte, i que va comptar amb la presència de 200 persones.

El 14 de novembre es va produir l'ocupació del barri per part de la policia, per procedir al desallotjament de tres cases okupades de Sants. Des de primera hora del matí la gent s'havia anat concentrant davant la Mala Herba, per evitar que la desallotgessin. A l'interior del mas la resistència activa es va convertir en encadenaments, braços enfonsats en ciment i persones enfilades als arbres i a la teulada. Aprofitant la concentració de gent en l'intent d'evitar el desallotjament de la Mala Herba, la policia va desallotjar Les Bruixes (al carrer Gavà) i Cros 11. A la primera no hi havia ningú, i un veí va haver de fer-se càrrec del gat i el gos que hi havia a l'interior i anar al carrer Sugranyes a avisar les okupants de la casa perquè poguessin treure les seves pertinences abans que es tornés a tapiar l'entrada, com ho havia estat fins feia poc més d'un any. A la casa del carrer Cros hi dormien tres persones, que van ser identificades, igual que les que van anar a buscar les coses de la quarta habitant de la casa. Aquesta casa havia estat ocupada feia dos mesos i també va ser tapiada i destrossada, de manera que es va inhabilitar perquè pogués ser habitada

La policia espanyola va fer fora a empentes i cops de porra la gent concentrada davant la Mala Herba, fet que va provocar diverses contusionades, i va procedir al desallotjament, que va durar quasi cinc hores, a causa de la resistència activa de les persones encadenades de l'interior de la casa.

La mateixa tarda dels tres desallotjaments hi va haver una manifestació que va sortir de la plaça de Sants i que va reunir prop de 200 persones, sense comptar els policies que acompanyaren la manifestació dins de les furgones antiavalots que van envoltar la manifestació. Aquesta actuació policial, que no és el primer cop que es produeix, restringeix la lliure expressió davant de les injustícies.

El dia 16 de novembre es va convocar una manifestació en protesta pels desallotjaments del dia 14. L'assistència va ser nombrosa, unes 500 persones es van concentrar a la plaça de Sants i van recórrer el barri, passant per les cases desallotjades un parell de dies abans i d'altres cases okupades de Sants. Davant dels fets ocorreguts a la manifestació del dia 14, es temia que es podia produir un altre cop l'encerclament de les persones concentrades a la plaça de Sants. Això, però, no va passar, ja que la policia va optar per altres mètodes "menys visibles" per seguir de ben a prop la manifestació (escric menys visibles entre cometes perquè aquests mètodes van consistir en una "contramanifestació" de secretes que seguia la manifestació a uns 50 metres de distància).

El desallotjament de la Mala Herba demostra el poc interès de les institucions per conservar el patrimoni històric i arquitectònic dels nostres pobles i ciutats. El deixen en mans d'immobiliàries que l'única cosa que pretenen és adquirir el terreny que ocupen aquests edificis per poder construir-hi pisos; pisos de preus elevats que no permeten que els i les joves trobin una vivenda digna i assequible econòmicament per poder emancipar-se de la família; pisos que prenen un espai per poder-hi desenvolupar activitats lúdiques i culturals lluny del control institucional; pisos que eliminen el rastre que deixa la història per recordar-nos el que un dia va ser la nostra vila.

Pere Bosi

DE LA GESTACIÓ AL NAIXEMENT: 1 ANY DE LA COORDINADORA DE CASALS I ATENEUS DELS PAÏSOS CATALANS

Davant la creixent proliferació de casals i ateneus arreu del Principat i coincidint amb una situació d'intent de reconstrucció del moviment independentista, des de fa un any i mig s'ha engegat la iniciativa de la Coordinadora de Casals i Ateneus de l'esquerra independentista dels Països Catalans. La raó principal que ha impulsat l'aparició de la Coordinadora ha estat la necessitat comuna d'aglutinar els esforços i emmarcar-los en un espai respectat i compartit per tots els casals per contribuir, així, a superar l'aïllament que ha caracteritzat el moviment independentista al nostre país els últims anys.

El Casal Independentista de Sants "Jaume Compte" juntament amb d'altres casals ha estat impulsor del projecte i aposta fermament per la consolidació d'aquest. Després d'un any de la primera reunió els dies 1 i 2 del mes de desembre passat es van celebrar a Sant Celoni (Vallès Oriental) les 1es Jornades de la Coordinadora de Casals i Ateneus. Hi van assistir un total de 20 casals i al llarg del cap de setmana es va treballar de valent per consensuar els tres documents marc de la Coordinadora: Objectiu i definició de la Coordinadora, Pautes d'actuació i codi de conducta i Proposta de calendari i activitat.

A les Jornades hi va haver un alt nivell de treball i d'implicació per part dels casals que hi van assistir. L'heterogeneïtat i la diferent territorialitat entre els casals és un fet que marca un ritme de treball lent en el temps però sens dubte són elements d'enriquiment tant a nivell personal com per al projecte de la Coordinadora. En aquesta línia l'ambient de treball al llarg de totes les reunions ha estat exigent però amb un molt bon clima de coneixement i relació entre uns i altres. Coincidint amb la realització de les Jornades se celebrava el 1r aniversari del Casal Independentista de Sant Celoni "Quico Sabaté".

A la nit, la Coordinadora es va presentar públicament davant d'un acte amb 300 persones del poble. A continuació, un sopar popular i actuacions musicals amb pastís inclòs en motiu de la celebració conjunta del Casal i de la Coordinadora. Era així com el Casal de la vila celebrava el seu primer aniversari; la Coordinadora, el seu naixement.

Arran de la feina feta al llarg de les Jornades, les línies d'actuació de la Coordinadora a curt termini han d'anar dirigides a:

1) Crear vincles de comunicació i coneixença entre els casals. Això és a través de les reunions itinerants que es fan per conèixer els diferents projectes i la relació i coordinació entre casals i ateneus.

2) Difondre el projecte de la Coordinadora per als casals ja existents. S'ha elaborat un cens amb un total de 35 casals localitzats arreu del Principat. A través d'unes comissions de difusió per prendre contacte amb tots els projectes existents.

3) Ser una plataforma d'ajuda a la creació de nous casals. Assessorar i facilitar la creació d'iniciatives locals encaminades a consolidar un casal o ateneu d'àmbit local.

Algun dels projectes a mitjà termini són: editar un mapa de casals i bars conjuntament amb el col·lectiu freecatalonia.com, coordinar actes i activitats per als nostres casals, realitzar una agenda comuna d'activitats, contactar amb els Casals Jaume I d'ACPV, iniciar una campanya dirigida al turisme, etc.

En definitiva, fer créixer els nostres projectes d'àmbit local coordinats nacionalment.

Coordinadora, per molts anys!!!

ELS CASALS PARLEN

CASAL POPULAR I INDEPENDENTISTA "QUICO SABATÉ" DE SANT CELONI

1. Al vostre Casal/Ateneu hi participen persones a títol individual i/o col·lectius?
El Casal està format actualment per gent a títol individual, indiferentment si formen part d'altres col·lectius. Funcionem assembleàriament, quedem un cop per setmana i ens dividim per comissions (actes, economia...) per fer més àgil la feina. Tot i això, seria bo per al Casal que hi hagués altres col·lectius, com la CEPC, ecologistes, etc., per fer-lo més enriquidor, perquè seria un bon senyal d'evolució i permanència.

2. Per què un Casal a la vostra localitat o barri?
El Casal es va fer principalment per dues finalitats. Una era per crear un espai que aglutinés tota la gent d'esquerres i independentista de Sant Celoni i rodalies, que anava a la seva fent petites coses o totalment despistats. Per tant, el Casal ha estat un punt de trobada, per conèixer-nos millor i començar a treballar conjuntament.

L'altra finalitat era crear una cara per fer-nos conèixer i fer-nos sentir a la resta de la població, com ara gent gran que no es vol implicar tant però que s'interessen pel que fem, i poder així establir un contacte sòlid amb ells.

3. Quines funcions considereu que ha de tenir el vostre Casal?
A més de les funcions que ens ha fet el Casal en crear-lo, com a local ens fa les funcions d'espai per poder fer xerrades, tallers, sopars col·loqui, concerts... a més de ser l'espai de trobada, de treball i debat de la gent que està participant en el Casal. També és un punt d'informació del que s'està fent a l'àmbit nacional o a altres casals o poblacions, gràcies a la propaganda enviada o les veus que arriben. I estaria massa bé que vinguessin altres entitats o col·lectius a treballar-hi.

4. Quins objectius?

Hem d'anar aconseguint cada cop més la participació i mobilització de la gent i les entitats amb el Casal, que la gent se'l vagi fent seu, per esdevenir així el lloc més representatiu de l'àmbit local. També hem d'anar animant i ajudant la gent que tot just acaba de començar i poder arribar a ser forts, fins a formar part de l'oposició de l'Ajuntament. O arribar a governar, i per què no?

5. Us considereu part d'algun espai polític (esquerra independentista, esquerra nacional, esquerra alternativa, altres...)?
Ens considerem part de l'esquerra independentista, i dins d'aquí cada soci o col·laborador del Casal pot tenir les seves diferències.

6. Com analitzeu el vostre espai polític a nivell local? I nacional?
A nivell local de mica en mica anem incidint en més gent. Ho notem amb el seu recolzament. També ens anem consolidant com a entitat dins la Comissió de la Festa Major; ens hi fem notar i hi diem la nostra. A nivell nacional anem molt fluixos.

7. Quins tipus d'activitats feu?
Fem xerrades, exposicions, sopars, presentacions, concerts, tallers, organitzem busos per anar a València, Perpinyà, selecció catalana... infinites activitats. A més d'això, fem activitats al carrer, que són les més importants, ja que molta gent no et ve el Casal, per tant hem d'anar cap on són ells, al carrer. Al carrer hem fet les activitats més profitoses, com el Correllengua, la festa de sant Joan, la celebració de l'11 de Setembre... Actes imprescindibles que encara no havien estats fets per ningú anteriorment al nostre poble. Fins que tu els fas. També d'altres, més innovadors, com una obra de teatre sobre la llengua o una exposició del món neoliberal.

8. Participeu amb altres col·lectius (polítics, sindicals, veïnals...) a la vostra localitat o barri? Quins?

Hem col·laborat amb altres entitats locals, com associacions culturals i els geganters, però ens agradaria treballar-hi més continuadament, especialment amb algunes. Segur que ho aconseguirem. Tot i això, amb una sèrie de col·lectius més pròxims a nosaltres hi ha una bona relació; amb organitzacions com Maulets d'Arbúcies hi ha una relació estable i s'han fet busos conjuntament.

9. I pel que fa a l'àmbit nacional?
En l'àmbit nacional, com ja hem dit, anem molt fluixos. Tenim una relació estable amb els Maulets de la zona i més aviat estem a l'espera del que s'està coent a l'àmbit nacional.

10. Creieu necessari un treball unitari d'àmbit nacional? Per què? Si és que sí, com creieu que s'ha de treballar?
I tant que és necessari, si no, no avançarem mai. La manera com s'ha de fer, la veritat és que no ho sabem, s'ha de pensar molt bé.

11. Com valoreu el projecte de Coordinadora de Casals que s'acaba d'engegar?
Doncs molt bé, perquè hauria esdevingut necessari tard o d'hora. Ara per ara, falta la implicació més profunda d'altres casals i començar a treballar conjuntament.

12. Com hauria de ser aquesta coordinació? Informativa? Política? Hauria d'anar més enllà?
Pensem que primer de tot s'haurien d'establir uns contactes per conèixer-nos més bé. A mesura que avancem, aquesta coordinació esdevindrà més sòlida. Només és qüestió de temps. La manera com ha de ser aquesta coordinació serà segons les necessitats o la voluntat de cadascú. Però creiem que és imprescindible plantejar-nos una sèrie d'alliberats per avançar amb més rapidesa.

PORCS I GOSSOS

A l'escriptor empordanès Josep Pla se li atribueixen diverses frases més o menys brillants: "Els castellans són capaços d'arruïnar continents sencers", de certa actualitat arran de la crisi argentina. I, "el més semblant a un espanyol de dretes és un espanyol d'esquerres", també actual -i ens temem que eterna- atès el concepte nacional d'uns i d'altres: nació, nació, només una, la resta són localismes.

Bé, qui signa, amb modèstia, intentarà emular Pla: "el més semblant als gossos són els mossos, si més no, lingüísticament". A Euskal Herria, la paraula basca txakurra, vol dir gos i és un crit prou conegut en les mogudes reivindicatives i combatives quan s'apropen, armats com gladiators moderns, ara els efectius de l'ertzaintza i abans els policies dits nacionals. No els agrada gens, que els ho diguin. Fins i tot, els policies dits nacionals que senyoregen pels Països Catalans es molesten quan algun "radical" els etziba el mateix mot (tot i que la competència lingüística en idiomes autonòmics d'aquests agents és semblant a la que tenia en espanyol un pagès de la Vall d'Aran ara fa cent anys o menys, és a dir, nul·la).

Els mossos, però, mosseguen tant o més que els txakurres nacionals espanyols o autonòmics bascos. Els ramaders d'Osona darrerament ho han comprovat. Els de blau peguen amb tanta o més mala bava, amb tant o més odi. Pagesos que es queixaven amb raó després de tres mesos de tenir els porcs immobilitzats i cap solució a la vista rebien de valent a mans de funcionaris pagats pels seus impostos. Gossos, porcs, i més. **Quel Ness**

DIVISA

Fem l'escamot dels qui mai no reculen
sols un bes els pot fer presoners,

fem l'escamot dels qui trenquen les reixes
i no els fa caure sinó un altre bes.

Fem l'escamot dels soldats d'avantguarda:
el primer bes que se'ns doni als primers.

Joan Salvat-Papasseit

DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

El mes de novembre passat, amb motiu del Dia Internacional Contra la Violència de Gènere (25-N), es van celebrar a Barcelona unes jornades organitzades per diversos col·lectius feministes aglutinats a la Coordinadora Feminista de Barcelona. Els maltractaments, l'abús sexual i moral a la feina i la situació de les dones immigrades van ser els temes tractats en les xerrades, com a diverses formes de violència de gènere. Per finalitzar aquest cicle es va fer una taula rodona (24 de novembre) en la qual van participar una seixantena de persones amb l'objectiu d'obrir un debat per trobar formes de resposta social davant dels casos de violència de gènere. En aquest debat es va coincidir en la necessitat de crear un teixit social que doni suport a les dones maltractades en tot el procés i que emprengui iniciatives col·lectives per lluitar contra aquestes agressions traslladant-les del silenci de la privacitat al debat públic. Finalment, el diumenge 25, la plaça de Sant Jaume va acollir una concentració convocada per diverses entitats que va aplegar entre 300 i 400 persones.

Converses (in)versemblants

CAFÈ I LICORS PER A TOTHOM

PUJOL: (Rinnng) Digui...

ARZALLUS: Cómo vamos, Jordi? Soy el Arzallus.

PUJOL: Hola Javi, què tal? Què se t'ofereix, noi? Digues, digues... Ja saps que bascos i catalans sempre units, he, he! Un poble noble, el basc, i tant que sí, i tant que sí.

ARZALLUS: Bueno al grano, mira te llamo para advertirte que aquí pronto se va liar una que ríete tú de las guerras carlinas. Estamos hasta los mismísimos de este caballerete con bigote y de su fascismo constitucional. Así que vete preparando ya para dejarlo solo, si no quieres salir tu también escaldado, pues.

PUJOL: Home, home, Javier, no siguis tan radical, noi, pensa que amb posicions extremes no se solucionen les coses. Tu saps que per a mi els bascos sou com germans, però jo tinc unes responsabilitats de govern, uns compromisos... Oi que m'entens?

ARZALLUS: Jordi, Jordi, que a mí no me la das con queso, la hostia. Tú en España pintas menos que Gorbachov en Rusia. Y en Catalunya se te está desmontando el chiringuito por momentos. O sea que tírate al monte, si quieres ser recordado como un patriota y no como un ... boteflorero, lo llamáis ahí? Piensa que para la repercusión internacional es muy importante que se establezcan dos bandos: los españoles de siempre y los españoles asimilados por la fuerza como nosotros.

PUJOL: A veure, a veure, i què en trec jo a canvi, i Catalunya, és clar, i Catalunya, de no donar-li més suport a l'Aznar.

ARZALLUS: Pues muy sencillo, que después de la que se va a liar nosotros nos largaremos de esta cárcel inmunda que es el estado español -pero no nos será tan fácil como a los presos de vuestras prisiones, je, je-. Perdona la broma. Bien, a lo que iba, cuando sigáis nuestro ejemplo, el País Vasco libre será el primero en reconocer vuestra indepedencia y tú serás recibido en Euskal Herria con honores de jefe de estado. Qué te parece?

PUJOL: Caram, era això? Bé mira Javi, no te m'enfadis, però me'n vaig qualsevol dia a Andorra a veure el meu amic Marc i em fan el mateix. A més, em baixo una mica de cafè i licors per a la família i amics que sempre va bé. Oi que m'entens? Apa, agur.

Frank Kin Un

CONVOCATÒRIES IMPRESCINDIBLES

15 març
JORNADA D'ACCIÓ DESCENTRALITZADA

Fem de Barcelona una teranyina de resistències! Jornada d'acció descentralitzada ignorant la militarització de la Diagonal, deixant els caps d'estat atrinxerats al seu búnquer, visibilizant les resistències barrials i sectorials. Organitzada de forma descentralitzada

8 març
DIA DE LA DONA TREBALLADORA

La Vaga Mundial de Dones fa un acte polític a la plaça Sant Jaume i una manifestació a les 19 h a la plaça Universitat. El dia 9 continuen els actes amb una tenderolada de col·lectius feministes, un acte polític sobre la globalització des d'una perspectiva de gènere i una festa.

10 març
MANIFESTACIÓ PER UNA NOVA CULTURA DE L'AIGUA

Més de 300.000 persones estan previstes per a aquesta manifestació en contra del Pla Hidrològic Nacional, el transvasament de l'Ebre i altres projectes associats a aquest pla, com el de la presa d'Itoiz.

16 març
matí
FESTIVAL CONTRA L'EUROPA DEL CAPITAL

Festival popular durant tot el dia al costat de l'Estadi Olímpic de Montjuïc. Amb paella, carnaval, barres, actes polítics, música...

Trobada de les alternatives

Un altre món ja està en construcció. Amb la participació de moviments socials que ja estan plantejant propostes concretes per superar l'actual desordre capitalista. Culminarà amb una taula rodona en què hi haurà participants de les assemblees populars argentines, l'ISF italià, Sara Nieto, del moviment de les madres de Madrid, representants de la lluita contra el Pla Hidrològic Nacional, dels centres socials okupats i dels moviments obrers alternatius.

16 març
8.00 Dia internacional de Protesta i Solidaritat contra la Brutalitat Policial
MANIFESTACIÓ CONTRA L'EUROPA DEL CAPITAL

16 març
Nit
CONCERT
Manu Chao, Dusminguets, Cheb Balowski...

CONTRA LA CIMERA DE CAPS D'ESTAT I DE GOVERN DE LA UNIÓ EUROPEA

15a. Calçotada popular de Sants

Diumenge 3 de març
pl. de Sants, 12 hores.
Amb gegants, bastoners,
diables, exposicions,
actuació musical...
I calçots!

Organitza